

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ,

častokrát jsem se setkal s dotazem, proč Bůh vlastně ustanovil neděli

k odpočinku. Bůh přece odpočívá nepotřebuje. Bůh vskutku odpočívá nepotřebuje, člověk však ano. A je to právě člověk, který tolikrát zapomíná na své hranice. Musí udělat ještě toto a tamto...dělá spoustu práce. Možná proto Bůh chce, abychom se v neděli na chvíli zastavili. Nejen kvůli nabrání nových sil, ale abychom se podívali, co jsme vlastně během

toho týdne udělali a kvůli čemu vůbec odpočíváme. Pomoc druhým stojí mnoho energie a zasluhuje veliký odpočinek. Ale když se ohlédneme, zjistíme, že je třeba ještě mnohé vykonat. Co se konalo a bude konat na poli hospicové péče? O tom hovoří další číslo Rovnováhy.

Jakub Holman,
šéfredaktor

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

- Hospicový tým – rozhovor s Hanou Růžičkovou 2
- Jaký je ten váš svět – s Bohem? 3
- Ze života hospiců 4
- Bez hranic... Hospicová péče v Maďarsku 5
- Kalendář akcí 8

ZPRÁVY Z ASOCIACE

Dovolujeme si Vás pozvat na

KONCERT PRO HOSPICE

koncert souboru „AD LIBITUM“
na podporu
Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče

PÁTEK 5. ŘÍJNA 2012 V 18 HODIN
Arcibiskupský palác v Praze

koncert se koná pod záštitou arcibiskupa pražského, metropolitě a primase českého
MONS. DOMINIKA DUKY OP

ÚČINKUJÍ:

VLACHOVO KVARTETO PRAHA a klavíristka HELENA SUCHÁROVÁ-WEISER

Arcibiskupský palác – Sál kardinála Berana, Hradčanské náměstí 16, Praha 1 – Hradčany

Vstupné: 200 Kč, kontakt 731 461 142; info@asociacehospicu.cz

Za podporu (i nad rámec vstupného) Vám rádi vystavíme potvrzení o daru pro daňové účely. Děkujeme za podporu.

www.asociacehospicu.cz

HOSPICOVÝ TÝM

TUTO PRÁCI MÁM ZA ODMĚNU – ROZHOVOR S HANOU RŮŽIČKOVOU

Moderní hospicová péče má ustálenou strukturu hospicového týmu. Patří sem lékaři, zdravotní sestry, sociální pracovníci, duchovní, dobrovolníci a další. Cíl je pro všechny stejný – pacient a péče o něj. Lišit se však může cesta. Jak vidí členové hospicového týmu svoji práci? Co jim přináší a jak přistupují k řešení různých problémů? Na otázku odpovídá Hana Růžičková z Hospicové péče svaté Zdislavy.

Co je přesně vaším úkolem v hospicové péči?

Pracuji jako sociální pracovníce a má práce je, bohužel, často o "papírování". Ale chápu, že pro účel dobré věci je i toto nutné. Takže to jsou především různé statistiky pro kraj, pro ministerstvo..., vedení záznamů o poradenství, které v rámci Hospicové péče svaté Zdislavy provozujeme a další.

Co se týká práce s klienty – je to například pomoc se zařízením příspěvku na péči, pomoc s komunikací s různými úřady, kamž náleží především zdravotní pojišťovny a sociální odbory. Zkrátka vše, s čím si klienti neví rady. Klienty dále informuji o ostatních návazných službách nebo možnostech, kam se mají obrátit se svou žádostí nebo problémem.

Důležitá součást mé práce je podpora nemoc-

Mýdlo vyrobené v Klubu Zdislava.

ných klientů nebo pečujících či doprovázejících osob v péči o nemocného. Reálně to jsou setkávání a hovory na všechna možná témata – od praktických otázek kolem péče, až po rozhovory o tom, co je po smrti. Může to však být i jen o naslouchání obav, strachů a problémů lidí, s nimiž se při práci setkávám.

Společně s ostatními spolupracovníky organizujeme jedenkrát měsíčně Klub Zdislava. Je určen hlavně pro pozůstalé, ale navštěvují ho i naši další pracovníci a dobrovolníci. Kromě rozhovorů s pozůstalými lidmi je náplní činnosti klubu i tvorba. Při každém setkání se mohou naši návštěvníci zúčastnit vytváření drobných předmětů (drátkování, výroba mýdel, malování mandal atd.), které potom můžeme použít například při našem vánočním hospicovém prodeji nebo jako dárkové

předměty naši příznivcům a sponzorům.

Čím je pro vás osobně vaše práce a co vám přináší?

Já sama říkám, že mám tuto práci za odměnu. Před patnácti lety se mi dostala do ruky kniha Marie Svatošové: Hospice – umění doprovázet. Po přečtení mi přišla myšlenka, která mě samotnou trochu překvapila: *tohle budu jednou dělat*. Vystudovala jsem původně technický obor a pracovala jsem v té době ve velkém podniku, v zahraničním obchodě. Prošla jsem ještě mnoha „technickými“ zaměstnáními a poznenáhlu mi přestalo dávat smysl – přesouvat čísla z jedné hromádky na druhou – připadalo mi, že ve většině těchto zaměstnání o nic jiného nešlo.

Pak mě život posunul dál. Nastoupila jsem jako sociální pracovníce

do Domova pokojného stáří a začala jsem navíc dálkově studovat. Někdy uprostřed studia jsem si vzpomněla na mou odpověď z posledního ročníku Střední průmyslové školy elektrotechnické, kdy jsem na otázku, co bych chtěla dál studovat, bez přemýšlení vypálila: „*teologii!*“ Opět překvapení pro mě samotnou i pro mé učitele. Vystudovala jsem tedy Cyrilometodějskou teologickou fakultu v Olomouci.

Má cesta i mé sebepoznávání zapadalo do kontextu poznávání širších souvislostí – do přediva časů, míst, osudů a obrazů. Jeden z obrazů je představa tkalcovského stavu – vyjádřeno nádherně Janem Skácelem – „*člunek je rychlý, nit nekonečná, osnovu věčnou, věčný tkadlec tká.*“

Každý máme svou osnovu, která zapadá do řádu světa i našeho osudu. Věčný tkadlec je snad „život“ a svou rukou, prostřednictvím člunku, který provléká nit osnovou, tvoří vzory – obrazy života. Kdo jsme v tom příběhu my? To je asi na představě každého z nás – člunek..., tkadlec... nebo vše dohromady? A kdo jsou ostatní, do jejichž vzorů se vetkáváme? Nevím. Ale vím, že podoba je dána a obraz si může vytvořit každý svůj. Udělat krásnějším nebo narušenějším obraz světa a pomoci svému bližnímu tvořit nebo dokončit jeho vzor.

Od roku 2012 pracuji v Hospicové péči a vím, že jsem „doma“ a chci vetkat do obrazu světa alespoň jednu dobrou nit.

JAKÝ JE TEN VÁŠ SVĚT – S BOHEM?

Mnoho přátel a spolupracovníků mě během mé konverze a cesty za Bohem opouštělo. Tak, jako nechápali definitivní odchod z mé profese anesteziologické sestry na operačních sálech, zároveň pochybovali o smyslu budování domácího hospice v Hořicích, v nelehkých podmínkách našeho státu. Víra v Boha a odchod ze zaměstnání pro ně byla jakési čiré bláznovství. Protože se mi řada přátel vrací a mají potřebu se mnou vést rozhovory o víře, mám pocit, že má víra se stále více formuje právě v tomto dialogu.

Pracuji téměř každý den s těžce nemocnými a s jejich rodinami. Mnohokrát mi položili stejnou otázku: „Jaký je vlastně ten váš svět s Bohem?“ Jenomže víra je tajemství a je obtížně sdělitelná druhému člověku slovy. Nicméně v těchto diskusích stále znovu a znovu poznávám, že každý člověk má v sobě touhu po lásce a nesmrtelnosti.

Proto si myslím, že je možné s lidmi o víře mluvit. Zvláště něžné bývají večerní rozhovory s nemocnými, kdy společně docházíme k poznání, že náš život není náhoda a že každá situace má smysl. Ten smysl je dopředu dán a já ho v té chvíli nemusím vůbec pochopit. Když nám

před deseti lety ochrnul syn, nechápali jsme smysl prožívané bolesti. Tenkrát jsem doslova padala na hlubinu. V tom pádu jsem však byla zachycena zvláštní silou, která mi pomohla obstát.

V rozhovorech s lidmi, kteří mi říkají, že jsou nevěřící, se překvapivě shodneme, že něco nad námi musí být. Uvědomují si v sobě jakýsi přesah a určitý plán, který jde napříč každým životem. Nemoc je najednou zastaví a dá jiný pohled na život plný honby za vysokou životní úroveň, sportem, atd.

Vztah k Bohu každého člověka pozdvihuje, vede k pokoře, ale i k důvěře a vnitřní svobodě. Zato vztah k věcem, které člo-

věk postavil na první místo, člověka zotročuje.

Řada mých pacientů nachází víru na konci života. Člověk v tomto období začíná „uklízet“ ve své duši, vytrhává plevel a často nachází to, co mu bylo v dětství darováno. Vzpomínám na tiché a pokorné přání pacientky, která si přála návštěvu duchovního po 60 letech... Pokud se fixujete na člověka, na majetek, na jakoukoliv věc, nemůže Bůh ve vašem srdci začít působit. Když odstraníte překážky, objevíte vnitřní svobodu. Dostanete sílu a naději tak jako já, že s pomocí Boží lze sloužit druhým, s obětavostí a láskou.

Jana Sieberová,
Hospicové občanské
sdrúžení Duha

ČASTO ČELÍM OTÁZKÁM: Proč tuhle práci vůbec děláš?

Tak jako jsem čekávala ve službě na operačních sálech, čekám i teď ve službě nevyčísitelně nemocným. Pomáhám těm, kteří umírají a přesto touží žít každou minutu a vteřinu svého života.

„Maminka se dlouho léčí s pokročilou rakovinou, tak nějak jsme si už na tu nemoc zvykli,“ říkají nám rodinní příslušníci dopoledne v hospici. „Ale dnes nemůže vstát z postele, má bolesti, špatně se jí dýchá a my nevíme, co máme dělat. Do nemocnice jí dát nechceme.“

Pročítáme s kolegy němi propouštěcí zprávy, kontaktujeme našeho lékaře v mobilním týmu a celou situaci společně řešíme. Vzhledem k imobilitě nemocné navrhuje me do domácnosti umístit

Zdroj fotografie: flickr.com

polohovací lůžko a antidekubitní matraci. Žena má metastatické postižení plic, odvezeme do rodiny i kyslíkový přístroj. Děláme si první nástin plánu domácí hospicové péče.

Do rodiny odjíždějí zdravotní sestry a sociální pracovnice. Nemocná leží opocená doma na gauči a zřetelně tiše trpí bolestí. Je dehydratovaná. Přivola-

ný lékař ordinuje léky ke zvládnutí nádorové bolesti a ostatních symptomů pokročilého onemocnění. Dochází k velké úlevě. Vidíme první úsměv na tváři křehké ženy.

Mezitím co jsme ošetřovali symptomy, rodinní příslušníci instalovali polohovací lůžko s matrací proti proleženinám. Ženu jsme jemně přemístili a za-

čali podávat infuzní a kyslíkovou terapii.

Sociální pracovnice rodinně citlivě dávala najevo, že přichází čas odchodu z tohoto světa. Bylo nutné, aby zvláště děti pochopily, že jejich maminka potřebuje souhlas k tomu, aby mohla klidně odejít. Rodina ale silně vnímala blízkost smrti a vydala se na cestu přijetí této skutečnosti.

Hospicový tým ošetřil nemocné ženě profesionálně fyzickou a psycho-sociální oblast. Bylo potřebné se dotknout duchovních potřeb. Ty nemusí být nutně spojené s vírou či náboženstvím. Hluboká touha člověka po naději odpustit, smířit se, opětovně se otevřít druhému, je projev duchovního rozměru každého z nás.

(Pokračování na str. 4)

(Dokončení ze str. 3)

Nemocná odešla klidně v lásce svých blízkých během několika dní.

Není pochyb, že přítomnost a podpora celého paliativního týmu, byla pro

nemocnou a její rodinu nesmírně důležitá.

Je toho ale ještě mnoho, co musíme ve společnosti změnit v přístupu k umírajícím. Především chybí spolupráce lékařů. Stále není vyjasněné financová-

ní domácí hospicové péče.

Často čelím otázkám: „Proč tuhle práci vůbec děláš?“ Nemyslete si, že necítím smutek nad tím, že někdo umírá. Ale mám radost z toho, že můžu konečně pomáhat pacientům dob-

ře prožít poslední kapitoly jejich života. Děkuji tímto všem svým kolegům a kolegyním, kteří se přidali na stranu dobrého umírání u nás. A děkuji vám všem, kteří tuto zprávu šíříte i dál... *Jana Sieberová*

ZE ŽIVOTA HOSPICŮ

DOMÁCÍ HOSPIC JORDÁN, O.P.S.

INFUZNÍ PUMPA BUDE POMÁHAT TĚŽCE NEMOCNÝM PACIENTŮM

Tábor, 22. srpna 2012 – Finanční dar ve výši 18 tisíc korun předají zástupci Nadačního fondu Umění doprovázet ve středu 22. srpna 2012 Domácímu hospici Jordán, o.p.s. Ten z daru zakoupí infuzní pumpu pro jeho těžce nemocné pacienty. V letošním roce je to již druhý dar nadačního fondu, celkově od něho domácí hospic získal 38 tisíc korun.

Nadační fond Umění doprovázet pomáhá českým hospicům již sedmým rokem. Byl založen v čer-

venci roku 2006 a v průběhu svého trvání poskytl hospicům téměř **2,5 miliony korun**. „Snažíme se získávat finanční prostředky jak pro již fungující hospice, tak pro ty nově vznikající a od loňského roku jsme naši pomoc rozšířili i na domácí hospicovou péči, která umožňuje nemocnému prožít poslední dny svého života v domácím prostředí, mezi svými nejbližšími,“ dodává zakladatelka fondu.

„Náš hospic vlastní pouze dávkovač na aplikování menší dávky léků, který při aplikaci vyšší dávky během 24 hodin v mnoha případech nedostačuje. Abychom usnadnili péči rodinám, rádi bychom zakoupili infuzní

pumpu ID 20/50 TV, která aplikaci vyšší dávky léků umožňuje,“ vysvětluje Marie Sovadinová, ředitelka domácího hospice. „Za dar NF Umění doprovázet jsme proto velice vděční, protože díky této pomoci můžeme injekční pumpu zakoupit,“ dodává ředitelka.

Domáci hospic Jordán, o.p.s. poskytuje domácí hospicovou péči na Táborsku od roku 2010. V průběhu svého fungování poskytl své komplexní služby mnoha nevládním nemocným pacientům (většinou s onkologickým onemocněním) a jejich rodinám, konkrétně 104 zdravotně sociálních konzultací rodinám umírajících, 14 pa-

cientů doprovodil domácí hospicovou péčí, v odborném sociálním poradenství eviduje 776 kontaktů a intervencí o pečování a problémech, se kterými se potýká jak nemocný, tak jeho blízcí a poskytl 341 hodin terénních odlehčovacích služeb (více na www.hospicjordan.cz).

Kromě finanční a materiální pomoci stávajících a nově vznikajících hospiců podporuje Nadační fond Umění doprovázet také projekty zaměřené na vzdělávání odborného personálu v oblasti hospicové a paliativní péče a projekty přispívající ke zlepšení informovanosti veřejnosti o těchto zařízeních (více na www.umenidoprovazet.cz). Od začátku roku 2009 je členem Asociace nadačních fondů Fóra dárců.

HOSPICOVÁ PÉČE SVATÉ ZDISLAVY - LIBEREC SETKÁNÍ PŘÍZNIVCŮ HOSPICOVÉ PÉČE

Jako každý rok v červnu, sešli jsme se ve Smržovce u Jablonce nad Nisou v Muzeu vojenské techniky, kde naše křehká paní ředitelka s manželem pečují o své zelené miláčky. Rádi jsme se nechali opět povozit tankem, prohlédli si, co se za rok změnilo, společně si porozprávěli a zazpívali. Radost nám udělali tři šikovní kytaristé, děkujeme za jejich nasazení.

Měli jsme zde také pří-

ležitost pozvat mezi nás Mgr. Petra Karáska, který se bude starat o záležitosti týkající se přípravy stavby lůžkového hospice v Liberci.

BEZ HRANIC... HOSPICOVÁ PÉČE V MAĎARSKU

Hospicová péče má svou mnohasetletou historii. Prošla si svým vlastním evolučním vývojem a stále dochází k jejímu dalšímu zdokonalování. V českých zemích došlo k její obnově po pádu komunismu, se všemi z toho plynoucími problémy. Dnes již existuje stabilní síť lůžkových hospiců a nově se rozvíjí i domácí hospicová péče. Jak je tomu však v zahraničí? Co obnáší hospicová péče mimo českou kotlinu? Jakým problémům čelí a čím nás může inspirovat? Existuje péče... bez hranic?

Naše další cesta za hospicovou péčí mimo českou kotlinu nás přivádí do Maďarska. Tato země patří mezi naše blízké sousedy středoevropského prostoru a má za sebou obdobně pozitivní i negativní historické zkušenosti. Možná právě proto nám může být tolik sympatická, protože si prošla tím vývojem, který dobře známe. I zde byla hospicová péče tabu po dlouhá desetiletí. Po návratu k demokracii, se hospicová myšlenka dostala i do Maďarska. Byla založeny různé nadace, ale ten skutečný první krok hospicové hnutí teprve čekal.

Doktorka Alaine Polczová pracovala na oddělení dětské onkologie po dvě desetiletí. Svédobě měla dva těžké nepřátele. Leukémii u svých dětských pacientů a politický režim. Ani jeden z nich nepřál lidskosti. Nejprve však musel být vyléčen stát. Pak teprve bylo možno začít bojovat o nemocného člověka.

Nově založená Maďarská hospicová nadace si vytýčila několik cílů: poskytnout milující péči umírajícímu pacientovi, pomoc

rodního fondu zdravotního pojištění. Tato finanční pomoc je však velmi malá a stačí jen stěžít pro zdravotní sestry. Přesto však

„...a malá holčička vstoupila do řeky a voda jí stále unášela s sebou. Nikdy nedosáhla břehu.“

Alaine Polczová

a poradenství příbuzným; a konečně, šířit samotnou myšlenku dál do společnosti.

A pak přišla první fáze. Začali pracovat první hospicovní lékaři a zdravotní sestry. Došlo k nakupování zdravotních pomůcek, za pacienty dorazili první dobrovolníci... A začaly první bitvy. Hospicovou péčí bylo třeba včlenit do legislativy a zajistit financování. To je věc, která nebyla v Maďarsku dosud zcela vyřešena. Hospicová lůžka jsou provozována většinou nemocnicemi, domácí péče je pak financována většinou z Ná-

úspěchy rostou. Během dvaceti let existence hospicové péče v Maďarsku byla poskytnuta péče 5800 jedincům. Upřednostňována je přitom péče o pacienta doma.

Hospicová péče v Maďarsku má však také určitá specifika. Svou hojnou pozornost věnuje dětem. V Maďarsku zemře každý rok na rakovinu 60 dětí a Maďarská hospicová nadace se snaží, aby se alespoň části z nich dostalo patřičné péče. Skutky milosrdenství však věnuje i bezdomovcům s rakovinou. Tito pacienti jsou v daleko horší psy-

cho-sociální situaci, protože postrádají jakékoliv zázemí. Nadace v těchto případech spolupracuje s domy pro bezdomovce.

Všem svým klientům nabízí hospicová péče některé ze standardních programů, které pomohou zkvalitnit poslední období života – příjemnou aktivitou dají pacientovi chvíli zapomenout...Náleží sem arteterapie, práce ve skupinách, poslouchání hudby... Není to tolik možností, kolik jich mají hospice v západních zemích. Je to jedna z hranic zdejší hospicové péče, která je však dána nedostatkem finančních prostředků. Tyto problémy se obecně odrážejí v celé multidisciplinarity maďarských hospicových týmů.

Od roku 1991, kdy byla založena Maďarská hospicová nadace, zažila maďarská hospicová péče své vzestupy, ale i pády. Konec devadesátých let byl ve znamení poklesu lékařů, sester i dobrovolníků. Mezi lidmi vzrostl počet stoupců eutanázie. Dobrovolníci nebyli k pacientům vůbec připouštěni, protože nebyli lékaři uznáváni za kompetentní osoby... Jak se vše podařilo překlenout? Zůstala lidská vůle... I dnes, pět let od smrti zakladatelky Alaine Polczové, zůstává hospicové hnutí v Maďarsku rostoucím organismem, jehož podstatou je pomoc tam, kde jí je zapotřebí. JH

Zdroje:
Hungarian hospice foundation:

www.hospicehaz.hu
www.hospicu.hu
www.flickr.com

Hospicové občanské sdružení Duha
Centrum domácí hospicové péče
Riegrova 655, 508 01 Hořice
www.hospic-horice.cz

Pozvánka

Vzpomínkové setkání

Vážení a milí,
setkávali jste se s naším hospicovým pracovním týmem
ve chvílích pro Vás nejtěžších, a přece tak silných
a naplněných.

S vděčností a obdivem vzpomínáme na Vaši obětavou,
laskavou a statečnou péči.

Přijměte nyní pozvánku na slavnostní setkání

*v hořickém hospici,
21. září,
v 17 hodin.*

Vzpomeneme na Vaše blízké při Mši svaté a zapíšeme
jejich jména do Knihy živých.

Zůstanou tak navždy zapsáni i v našich srdcích.

Rádi přivítáme všechny členy rodiny.

Tel: 739 912 781 e-mail: hospic-horice@seznam.cz
Prosíme, potvrďte telefonicky nebo písemně svou účast.

Pozvánka na interaktivní seminář,
pořádaný
ASOCIACÍ POSKYTOVATELŮ HOSPICOVÉ PALIATIVNÍ PÉČE
na téma
**„VÍME SI RADY
S DUCHOVNÍMI POTŘEBAMI NEMOCNÝCH?“**

**NA ELJONU VE ŠPINDLEROVĚ MLÝNĚ
od 27. září do 30. září 2012**

		PROGRAM
ČTVRTEK 27. 9.	20.00	mše svatá (účast dobrovolná)
PÁTEK 28. 9.	7.15	mše svatá (účast dobrovolná)
	8.00	snídaně
	8.45	zahájení semináře, představení lektorů a účastníků
	10.00	přestávka
	10.30	KAZUISTIKY ÚČASTNÍKŮ SEMINÁŘE
	12.30	oběd + odpočinek
	14.30	KAZUISTIKY ÚČASTNÍKŮ SEMINÁŘE
	16.30	přestávka
SOBOTA 29. 9.	17.00	společná reflexe
	18.00	večeře
	7.15	mše svatá (účast dobrovolná)
	8.00	snídaně
	8.45	ZKUŠENOSTI S DUCHOVNÍ PÉČÍ V MOBILNÍM HOPICI (<i>Jana Sieberová, vrchní sestra hospice v Hořicích</i>)
	10.15	přestávka
	10.45	DUCHOVNÍ HYGIENA PEČUJÍCÍCH (<i>P. Pavel Rousek, hospicový kaplan a MUDr. Marie Svatošová</i>)
	12.30	oběd + odpočinek
NEDĚLE 30. 9.	14.30	MOŽNOST INDIVIDUÁLNÍCH ROZHOVORŮ S LEKTORY A S HOSPICOVÝM KAPLANEM
	18.00	večeře
NEDĚLE 30. 9.	8.00	snídaně
	8.45	ZAKONČENÍ SEMINÁŘE, ZÁVĚREČNÉ ZHODNOCENÍ
	11.00	mše svatá
	12.30	oběd

PODMÍNKA ÚČASTI: Jen pro zdravotníky v přímé péči.
Zaslání dvou kazuistik (viz příloha) do 16. 9. na marie.svatosova@seznam.cz.

PŘÍLOHA K PŘIHLÁŠCE NA INTERAKTIVNÍ SEMINÁŘ

„VÍME SI RADY S DUCHOVNÍMI POTŘEBAMI NEMOCNÝCH?“
27. 9. – 30. 9. 2012

Jméno a příjmení:

Pracoviště:

Délka praxe:

kazuistika (duchovní doprovázení, na které rád/-a vzpomínám, 25 – 30 řádků)

kazuistika (duchovní doprovázení, s nímž jsem si nevěděl/-a rady, 25 – 30 řádků).

Odeslat do 16. 9. 2012 e-mailem na adresu: marie.svatosova@seznam.cz.

Karlovo náměstí 317/5,
Praha 2, 128 01

www.asociacehospicu.cz

Zpravodaj Rovnováha
byl vytištěn na náklady
MMR
v nákladu 400 ks.

**Rovnováha –
zpravodaj Asociace
poskytovatelů
hospicové paliativní
péče**

Vyšlo: 1. září 2012.

**Zpravodaj je
neprodejný.**

Registrace:

MV ČR: 29. 6. 2005,
VS/1-1/61268/05-R.

**Podpořit činnost
APHPP můžete na
Č. ú.: 198481152/0300**

**Uzávěrka
dalšího čísla je
20. 10. 2012.**

KALENDÁŘ AKCÍ

BENEFIČNÍ AKCE HOSPICE ANEŽKY ČESKÉ

■ **Prodaná nevěsta**

Kdy: 29. 9. 2012

**Kde: Hronov, Jiráskovo
divadlo**

Uslyšíte úspěšnou reprízu lidové hry se zpěvy a tanci Prodaná nevěsta v původním provedení podle libreta Karla Sabiny s hudbou Bedřicha Smetany. Hra byla nastudována k výročí 150. let Sokola a červencovému Sokolskému sletu 2012. Uskuteční se v interpretaci sólistů a členů pěveckého souboru Gaudim Praha ze Sokola Královské Vinohrady a 1. LF Univerzity Karlovy Praha, členů Národopisného souboru Formani ze Sokola Slatiňany, členů Ochotnického spolku Sokola Pyšely, členů Sokolského divadla z Lázní Toušeň. Na podiu se tak vystřídá přes šedesát účinkujících včetně živě hrající národopisné kapely Formani. Začátek od 17. hodin.

ŠIKOVNÉ RUCE PRO HOSPIC

■ **Kdy: 5. – 14. 10. 2012**

Kde: Červený Kostelec

Prodejní výstava ručních prací – „šikovné ruce pro hospic aneb lidé lidem 2012“ s doprovodným programem ve výstavní síni Městského úřadu Červený Kostelec, nám. T. G. Masaryka 120, ve dnech

5. až 14. října 2012. Slavnostní vernisáž proběhne 5. října v 17 hodin.

HRADIŠŤAN

■ **Kdy: 6. 10. 2012**

Kde: Náchod

Hradišťan s uměleckým vedoucím Jiřím Pavlicou je ojedinělým tělesem s vysokou uměleckou i interpretační úrovní, nezvykle širokým žánrovým záběrem a netradičním repertoárem, jehož silným inspiračním zdrojem byla zejména v počátcích jeho existence lidová tradice. Představení se koná v sobotu 6. října 2012 v Divadle Dr. Josefa Čížka (Beránek) v Náchodě.

VI. KONFERENCE

„**DIAGNÓZA**

V OŠETŘOVATELSTVÍ

– VÝŽIVA.

DOMÁCÍ PÉČE“

■ Celostátní odborná konference se koná 12. 10. 2012, KC Palác Charitas, Karlovo nám. 5, Praha 2. 4 kredity ČAS a POUZP. Pořádá Promediamotion, s.r.o., www.promediamotion.cz.

II. KONFERENCE

„**KOMUNIKAČNÍ DOVEDNOSTI“**

■ Celostátní odborná konference se koná 9. 11. 2012, Divadlo Za plotem, Psychiatrická léčebna Bohnice, Praha. 4 kredity ČAS a POUZP. Pořádá Pro-

mediamotion, s.r.o., www.promediamotion.cz.

■ Benefiční koncert skupin Spirituál kvintet pro Hospic sv. Jana N. Neumanna se koná v pátek 19. 10. 2012 od 19.00 hod. v městském divadle v Prachaticích. www.hospicpt.cz.

ZAHÁJENÍ PROVOZU DOMOVA MATKY VOJTĚCHY – OTEVŘENÍ PRO KLIENTY

■ Ve čtvrtek 1. 11. 2012 přijímá první klienty Domov Matky Vojtěchy v Prachaticích, specializované zařízení pro osoby s Alzheimerovou demencí. Domov bude provozován Hospicem sv. Jana N. Neumanna a nalézá se v jeho areálu. www.hospicpt.cz

HOSPICOVÉ HNUTÍ – VYSOČINA

■ **9.10.2012 úterý 9.00 – 16.00**

Den otevřených dveří ve střediscích hospicové péče v Novém Městě na Moravě a v Jihlavě.

■ 10. 10. 2012 středa 18.30 Benefiční koncert Spirituál Kvintetu v Divadle Na kopečku v Jihlavě.

Přehled akcí členů
a partnerů APHPP najdete
v Kalendáři akcí na
www.asociacehospicu.cz.

... lidi dobré vůle,
... příznivce a dobrodince,
... ale i odpůrce a škarohlídy

si dovoluujeme pozvat na
slavnostní otevření nového specializovaného
zařízení pro osoby s Alzheimerovou demencí
DOMOV MATKY VOJTĚCHY

v pondělí 10. září 2012 v 15.00 (Prachatice, Hradební 163)

www.alzheimerpt.cz